

“मीठे बच्चे- अमृतबेला आफ्ना अरू सबै संकल्पहरूलाई बन्द गरेर एक बाबालाई प्यारसँग याद गर, बाबासँग मी ठो मी ठो कुरा गर।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूको हरेक कुरामा अर्थ छ, अर्थ सहितको शब्द कसले बोल्न सक्छ?

उत्तर:- जो देही-अभिमानि छ, उसैले प्रत्येक बोली अर्थ सहित बोल्न सक्छ। बाबाले तिमीलाई संगममा जे सिकाउनु हुन्छ, त्यो अर्थ सहितको हुन्छ। देह-अभिमानमा आएर मनुष्यले जे बोल्छन् त्यो सबै अर्थ विनाको अनर्थ हुन्छ। त्यसबाट केही फल निस्कदैन, फाइदा हुँदैन।

गीत:- नैन हीन को राह दिखाओ प्रभु....

ओम् शान्ति। यी सबै गीत आदि हुन् भक्तिमार्गका। तिमीलाई गीतको आवश्यकता छैन। कुनै मेहनतको कुरा छैन। भक्तिमार्गमा त धेरै कष्ट हुन्छ। कति रसम-रिवाज चल्छन्- ब्राह्मण खुवाउनु, यसो गर्नु, तीर्थ अदिमा धेरै कुरा गर्नुपर्छ। यहाँ आएपछि सबै मेहनतबाट छुटाइदिनुहुन्छ। यसमा केही पनि गर्नु पर्दैन। मुखबाट शिव-शिव भन्नु पर्दैन। यो मर्यादा अनुरूप होइन, यसबाट केही फल प्राप्त हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म आत्मा हुँ, यो मनमा सम्झनु छ। बाबाले भन्नुभएको छ मलाई याद गर, अन्तर्मुखी भएर बाबालाई नै याद गर्नु छ। बाबाले प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ तिमी पाप भस्म हुन्छ। यो हो योग अग्नि, जसबाट तिमी विकर्म विनाश हुन्छ फेरि तिमी फर्केर जान्छौ। इतिहास दोहोरिन्छ। यी सबै आफूसँग कुरा गर्ने युक्ति हुन्। आफूसँग रुहरिहान गरिराख। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले कल्प-कल्प तिमीलाई यो युक्ति बताउँछु। यो पनि जानेका छौ- बिस्तारै-बिस्तारै यो वृक्ष बढ्दै जान्छ। मायाको तुफान पनि यसै समयमा आउँछ जब म आएर तिमी बच्चाहरूलाई मायाको बन्धनबाट छुटाउँछु। सत्ययुगमा कुनै बन्धन हुँदैन। यो पुरुषोत्तम युगको कुरा पनि अहिले अर्थ सहित तिमी बुद्धिमा छ। यहाँ हरेक कुरा अर्थ सहित छ। देह-अभिमानिले जे कुरा गर्छ त्यो अनर्थ हुन्छ। देही-अभिमानिले जे कुरा गर्छन् त्यो अर्थ सहित हुन्छ। त्यसबाट फल निस्कन्छ। अहिले भक्तिमार्गमा कति कठिनाई छ। सम्झन्छन्- तीर्थयात्रा जानु, यसो गर्नु- यी सबै भगवानसँग मिल्ने मार्ग हुन्। तर बच्चाहरूले अब बुझेका छन् बिचमा फर्केर कोही पनि जान सक्दैन। पहिलो नम्बरमा जो विश्वका मालिक लक्ष्मी-नारायण थिए, उनीहरूका नै ८४ जन्म बताइदिनु हुन्छ। फेरि अरू कोही कसरी छुट्न सक्छ? सबै चक्रमा आउँछन् भने कृष्णलाई कसरी भन्छन्- उनी सदैव कायमै छँदै छन्। हो, कृष्णको नाम-रूप त रहँदैन, तर आत्मा त हुन्छ नै, कुनै न कुनै रूपमा। यी सबै कुरा बाबाले आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु भएको छ। यो पढाइ हो। विद्यार्थी जीवनमा ध्यान दिनुपर्छ। दिनहुँ समय निर्धारण गर आफ्नो चार्ट लेख्नको लागि। व्यापारीहरूलाई धेरै बन्धन हुन्छ। नोकरी गर्नेहरूलाई बन्धन हुँदैन। उनीहरूले त आफ्नो काम पूरा गरे पुग्यो। व्यापारीहरूको पासमा त जुनसुकै बेला पनि ग्राहक आए भने सम्मान दिनुपर्छ। बुद्धियोग बाहिर जान्छ। त्यसैले कोसिस गरेर समय निकाल्नुपर्छ। अमृतबेलाको समय राम्रो हुन्छ। त्यति बेला बाहिरका अरू विचारलाई बन्द गरिदिनुपर्छ, केही पनि ख्याल नआओस्। बाबाको याद रहोस्। बाबाको महिमामा लेखिदिनुपर्छ- बाबा ज्ञानका सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ। बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ, उहाँकै श्रीमत्तमा चलनु पर्छ। सबैभन्दा राम्रो मत मिलेको छ मनमनाभव। अरू कसैले भन्न सक्दैन। कल्प-कल्प यो मत मिल्छ- तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने। बाबाले केवल भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। यसलाई भनिन्छ- वशीकरण मन्त्र, अर्थ सहित याद गर्नाले नै खुसी हुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- अव्यभिचारी याद हुनुपर्छ। जसरी भक्तिमा एक शिवको अव्यभिचारी पूजा हुन्छ फेरि व्यभिचारी भएपछि अनेकौंको भक्ति गर्छन्। पहिला थियो अद्वैत भक्ति, एकको नै भक्ति गर्थे। ज्ञान पनि उहाँ एकको नै सुन्नु छ। तिमी बच्चाहरूले जसको भक्ति गर्थ्यौ, उहाँले स्वयं आएर तिमीलाई सम्झाइरहनु भएको छ- प्यारा बच्चाहरू! अब म आएको छु, यो भक्ति अब पूरा भयो। तिमीले नै सुरु सुरुमा एक शिवबाबाको मन्दिर बनायौ। त्यतिबेला तिमी अव्यभिचारी भक्त थियौ, त्यसैले धेरै सुखी थियौ फेरि व्यभिचारी भक्त बन्नाले द्वैतमा आयौ अनि थोरै दुःख भयो। एक बाबा नै सबैलाई सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर तिमी बच्चाहरूलाई मन्त्र दिन्छु। मन्त्र पनि एकको नै सुन, यहाँ कोही देहधारी छैन। यहाँ तिमी आउँछौ नै बापदादाको

पासमा। शिवबाबा भन्दा उच्च कोही छँदै छैन। याद पनि सबैले उहाँलाई गर्छन्। यहाँ नै स्वर्ग थियो, लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। उनलाई यस्तो कसले बनायो? जसको तिमीले फेरि पूजा गर्छौं। कसैलाई थाहा छैन महालक्ष्मी को हुन्! महालक्ष्मीको पहिलाको जन्म कुनचाहिँ थियो? तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— उनी हुन् जगत् अम्बा। तिमीहरू सबै माताहरू हो, वन्दे मातरम्। सारा जगतमा नै तिमीले आफ्नो प्रभाव पाएछौं। भारत माता कुनै एको नाम होइन। तिमीहरूले शिवद्वारा सबै शक्ति लिन्छौं योगबलबाट। शक्ति लिँदा मायाले हस्तक्षेप गर्छ। युद्धमा कसैले प्रहार गर्छ भने बहादुर भएर लड्नुपर्छ। यस्तो होइन, कसैले प्रहार गरोस् अनि तिमी फँस, यो हो नै मायाको युद्ध। बाँकी कुनै पाण्डव र कौरवको युद्ध होइन, उनीहरूको त आपसमा युद्ध हुन्छ। मनुष्य लडे भने एक दुई गज जमीनको लागि गला काटिदिन्छन्। बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ— यस्तो सबै ड्रामा बनेको छ। राम राज्य, रावण राज्य, अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यो ज्ञान छ— हामी राम राज्यमा जान्छौं, त्यहाँ अथाह सुख हुन्छ। नामै हो सुखधाम, त्यहाँ दुःखको नाम-निशान हुँदैन। अहिले बाबा आउनु भएको छ, यस्तो राजाई दिनको लागि भने बच्चाहरूले कति पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। घरी-घरी भन्छु— प्यारा बच्चाहरू, नथाक। शिवबाबालाई याद गरिराख। उहाँ पनि बिन्दु हुनुहुन्छ, हामी आत्माहरू पनि बिन्दु हौं, यहाँ पार्ट खेलन आएका हौं, अब पार्ट पूरा भएको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गरौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। विकर्म आत्मा माथि नै चढ्छ नि। शरीर त यहाँ नै समाप्त हुन्छ। कति मनुष्यले कुनै पाप कर्म गरे भने आफ्नो शरीरलाई नै समाप्त गरिदिन्छन्। तर त्यसबाट कुनै पाप काटिँदैन। पाप आत्मा भनिन्छ। साधु-सन्त आदिले त भनिदिन्छन् आत्मा निर्लेप छ, आत्मा नै परमात्मा हो, अनेक मत छन्। अहिले तिमीलाई एक श्रीमत मिल्छ। बाबाले तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनुभएको छ। आत्माले नै सबै कुरा जान्दछ। पहिला ईश्वरका बारेमा केही जान्दैनथ्यौं। सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, आत्मा कति सानो छ, सबैभन्दा पहिला आत्मा अनुभूति गराइन्छ। आत्मा धेरै सूक्ष्म छ, त्यसको साक्षात्कार हुन्छ, ती सबै हुन् भक्तिमार्गका कुरा। ज्ञानका कुरा बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ— उहाँ पनि भृकुटीको बीचमा आएर नजिकै बस्नुहुन्छ। यिनले पनि तुरुन्तै बुझ्छन्। यी सबै हुन् नयाँ कुरा, जुन बाबाले नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ। यो पक्का याद गर, नभुल। बाबालाई जति याद गर्छौं त्यति विकर्म विनाश हुन्छ। विकर्म विनाशमा तिमी भविष्य आधारित छ। तिमी बच्चाहरूको साथ-साथै भारतखण्ड पनि सौभाग्यशाली छ, यो जस्तो सौभाग्यशाली अर्को कुनै खण्ड छैन। यहाँ बाबा आउनु हुन्छ। भारतवर्ष नै स्वर्ग थियो, जसलाई ईश्वरको बगैँचा भनिन्छ। तिमीले जानेका छौं— बाबाले फेरि फूलको बगैँचा बनाइरहनु भएको छ, हामीले पढ्छौं नै त्यहाँ ज्ञानको लागि। साक्षात्कार पनि गर्छन्, यो पनि जानेका छन्— यो त्यही महाभारत लडाईं हो, फेरि यस्तो लडाईं कहिल्यै हुँदैन। तिमी बच्चाहरूको लागि नयाँ दुनियाँ पनि अवश्य चाहिन्छ। नयाँ दुनियाँ थियो नि, भारत खण्ड स्वर्ग थियो। ५ हजार वर्ष भयो, लाखौं वर्षको त कुरा हुँदै होइन। लाखौं वर्ष हुने भए त मनुष्य अनगिन्ती हुने थिए। यो पनि कसैको बुद्धिमा बस्दैन। यति कसरी हुन सक्छ जबकि त्यति जनसंख्या छैन।

अहिले तिमीलाई थाहा छ— आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला हामीले विश्वमा राज्य गर्थ्यौं, अरु खण्ड थिएन, ती खण्ड हुन्छन् पछि। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा यी सबै कुरा छन्, अरु कसैको बुद्धिमा बिल्कुलै छैन। अलिकति मात्रै इशारा दिए भने सम्झन्छन्। कुरा त ठीक हो, हामी भन्दा पहिला अवश्य कुनै धर्म थियो। अहिले तिमीले सम्झाउन सक्छौं— एक आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो, त्यो प्रायः लोप भएको छ। कसैले आफूलाई देवी-देवता धर्मको भन्न सक्दैन। बुझ्दै बुझ्दैनन्— हामी आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौं फेरि त्यो धर्म कहाँ गयो? हिन्दु धर्म कहाँबाट आयो? कसैको पनि यी कुरामा चिन्तन चल्दैन। तिमी बच्चाहरूले बुझाउन सक्छौं, बाबा त हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर, ज्ञानको अथोरिटी। अवश्य पनि आएर ज्ञान सुनाउनु भएको हुनुपर्छ। ज्ञानबाटै सदगति हुन्छ, यसमा प्रेरणाको कुरा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— जसरी म अहिले आएको छु, त्यसैगरी कल्प-कल्प आउँछ। कल्पपछि फेरि आएर सबै बच्चाहरूसँग मिल्छ। तिमीले पनि यसरी नै चक्कर लगाउँछौं। राज्य लिन्छौं अनि गुमाउँछौं। यो बेहदको नाटक हो, तिमीहरू सबै कलाकार हो। आत्मा कलाकार बनेर रचयिता, निर्देशक, मुख्य कलाकारलाई नजान्ने हो भने त्यो के कामको। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— कसरी आत्माले शरीर धारण गर्छ र पार्ट खेल्छ। अब फेरि फर्केर जानु छ। अब यो पुरानो दुनियाँको अन्त्य हुन्छ। कति सहज कुरा छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबा कसरी गुप्त रूपमा बस्नु भएको छ। गीत छ नि— गोदरी में करतार देखा (गोदरीमा सृष्टि कर्तालाई देखेँ)। अब देखेँ भनी या चिनेँ भनी— कुरा एउटै हो। आत्मालाई देख्न सक्छन्, तर त्यसबाट केही फाइदा छैन। कसैको समझमा आउन सक्दैन। नवधा भक्तिमा धेरै साक्षात्कार गर्छन्, पहिला तिमी बच्चाहरूले पनि कति साक्षात्कार गर्थ्यौं, धेरै कार्यक्रमहरू आउँथे फेरि पछाडि गएर तिमीले यो खेलपाल देखे छौं। अहिले त

बाबा भन्नुहुन्छ- पढेर होसियार बन। यदि पढ्दैनौ भने फेरि जब रिजल्ट निस्कन्छ तब शिर निहरिन्छ, अनि सम्झन्छौ मैले कति समय व्यर्थ गुमाएँ। जति-जति बाबाको यादमा रहन्छौ, यादको बलबाट पाप मेटिन्छ। जति बाबाको यादमा रहन्छौ त्यति खुसीको पारा चढ्छ।

मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन- भगवानलाई किन याद गरिन्छ? भन्छन् पनि, तिमी माता-पिता.... अर्थ बुझेका छैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ, शिवबाबाको चित्रमा सम्झाउन सक्छौ- उहाँ ज्ञानका सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नु छ। बच्चाहरूले जानेका छन् उहाँ बाबा आउनु भएको छ गहन सुखको मार्ग बताउन। यो पढाइ हो। यसमा जसले जति पुरुषार्थ गर्छ त्यति उच्च पद पाउँछ। यो कुनै साधु-सन्त आदि होइनन् जसको गद्दी चल्दै आएको होस्। यो त शिवबाबाको गद्दी हो। यस्तो होइन, यी गएपछि अरू कोही गद्दीमा बस्छ। बाबाले त सबैलाई साथमा लैजानुहुन्छ। कति बच्चाहरूले व्यर्थ ख्याल चलाएर आफ्नो समय गुमाउँछन्। सोच्छन्- धेरै धन जम्मा गरौं, छोरा-नातिले खान्छन्, पछि काम आउँछ, बैंकको लकरमा जम्मा गरौं, बाल बच्चाहरूले खाइरहन्छन्। तर कसैलाई पनि सरकारले छोड्दैन। त्यसैले त्यसको धेरै ख्याल नगरी आफ्नो भविष्यको कमाईमा लाग्नुपर्छ। अब बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। यस्तो होइन, ड्रामामा रहेछ भने गरौंला। पुरुषार्थ विना खाना पनि मिल्दैन तर कसैको तकदिरमा छैन भने फेरि यस्ता किसिमका विचार आउँछन्। तकदिरमा छैन भने ईश्वरीय पुरुषार्थ पनि के गर्लान्। जसको तकदिरमा छ, उनले राम्ररी धारण गर्छन् र गराउँछन्। बाबा तिमी टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ त्यसैले उहाँको याद गर्नुपर्छ। सबैभन्दा प्रिय बाबा, टिचर र गुरु नै हुन्छन्। उहाँलाई त याद गर्नुपर्छ। बाबाले युक्तिहरू त धेरै बताउनु हुन्छ। तिमीले साधु-सन्त आदिलाई पनि निमन्त्रण दिन सक्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) पुरुषार्थ गरेर आफ्नो भविष्यको कमाईमा लाग्नु छ, ड्रामामा भए गरौंला- यसो भनेर पुरुषार्थहीन बन्नु हुँदैन।
- २) सारा दिनमा जे पनि पाप हुन्छ वा कसैलाई दुःख दिन्छौ भने नोट गर्नुपर्छ। सच्चाइसँग बाबालाई सुनाउनु छ, साफ दिल बनेर एक बाबाको यादबाट सबै हिसाब चुक्ता गर्नु छ।

वरदान:- हर संकल्प वा कर्मलाई श्रेष्ठ र सफल बनाउने ज्ञान स्वरूप समझदार भव जसले ज्ञान स्वरूप, समझदार बनेर कुनै पनि संकल्प वा कर्म गर्छन्, उनीहरू सफलता स्वरूप बन्छन्। त्यसैको यादगार भक्तिमा कार्य प्रारम्भ गर्ने समयमा स्वस्तिक बनाउँछन् वा गणेशलाई नमन गर्छन्। त्यो स्वस्तिक, स्व स्थितिमा स्थित हुने र गणेश नलेजफुल स्थितिको सूचक हो। तिमी बच्चाहरूले जब स्वयं नलेजफुल बनेर हर संकल्प वा कर्म गर्छौ तब सहज सफलताको अनुभव हुन्छ।

स्लोगन:- ब्राह्मण जीवनको विशेषता हो खुसी, त्यसैले खुसीको दान गर्दै जाऊ।